

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I AGa 425/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Żelazowski
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 czerwca 2022 r.
w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. Sp.k. w B.

przeciwko W. Spółce z o.o. w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 7 października 2021 r. sygn. akt IX GC 1158/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu treść:

„I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 10.817,00 zł (słownie złotych: dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 8.100,00 zł (słownie złotych: osiem tysięcy sto) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Andrzej Żelazowski

Sygn. akt I AGa 425/21

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 czerwca 2022 roku

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. domagała się zasądzenia na jej rzecz solidarnie od pozwanych E. (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. i W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwoty 555 300 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi dlaE. (...)od dnia

21 listopada 2018 roku do dnia zapłaty oraz dla W. od dnia 24 kwietnia 2019 roku wraz z kosztami procesu.

W dniu 15 października 2019 roku Sąd Okręgowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który uprawomocnił się w stosunku do E. (...) wobec niewniesienia sprzeciwu przez tę spółkę.

Wyrokiem z dnia 7 października 2021 roku, sygn. akt IX GC 1158/19, Sąd Okręgowy w Krakowie w punkcie I zasądził od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz strony powodowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w B. kwotę 555.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 6 listopada 2019 roku do dnia zapłaty, przy czym powyższą kwotę strona pozwana zobowiązana jest zapłacić solidarnie z E. (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W., co do której został wydany prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w K. sygn. akt (...) w pkt II w pozostałej części oddalił powództwo, zaś w pkt III zasądził od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz strony powodowej kwotę 14.142 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, którą to kwotę strona pozwana zobowiązana jest zapłacić solidarnie z E. (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W., co do której został wydany prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w K., sygn. (...), oraz zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz strony powodowej kwotę 28.040 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania powstałych w związku z wniesieniem sprzeciwu od opisanego powyżej nakazu zapłaty przez stronę pozwaną.

Sąd Okręgowy ustalił, że strona powodowa (...) sp.z.o.o. sp.k. jako podwykonawca w dniu 3 sierpnia 2018 r. zawarła umowę (...) z (...) sp. z o.o.

w R., której przedmiotem było wykonanie, dostawa i montaż konstrukcji stalowej dachu w ramach realizacji inwestycji Rozbudowa Centrum Handlowo Usługowego (...) w K.. Jako inwestora wskazano (...) sp. z o.o.. Termin rozpoczęcia robót ustalono na dzień 3 sierpnia 2018 r., termin zakończenia na 31 października 2018 r. Strony ustaliły wynagrodzenie szacunkowe liczone w następujący sposób - 101.050 kg x 8,20 zł/kg czyli 828.610 zł netto. W przypadku zmian ilości rozliczenie miało nastąpić według cen jednostkowych.

W treści § 7 pkt 1 umowy ustalono, że faktury będą wystawiane w następujący sposób – zaliczka na materiał – 167 000 zł netto, stanowiąca 20% zamówienia, płatna w dniu wystawienia faktury, 555 300 zł netto po dostarczeniu konstrukcji na plac budowy, płatna 21 dni po wystawieniu faktury oraz 106 310 zł netto po zakończeniu montażu konstrukcji stalowej, płatna 21 dni po wystawieniu faktury. Warunkiem jaki musiał spełnić podwykonawca, aby otrzymać zapłatę było dostarczenie protokołu odbioru dostarczonej konstrukcji na plac budowy podpisanego przez Inspektora Nadzoru Inwestorskiego oraz przedstawicieli podwykonawcy i generalnego wykonawcy w tym kierownika budowy. Jako warunek zapłaty za fakturę końcową wskazano dostarczenie generalnemu wykonawcy końcowego protokołu odbioru robót podpisanego przez inspektora nadzoru inwestorskiego oraz przedstawicieli podwykonawcy i generalnego wykonawcy w tym kierownika budowy wraz z dziennikiem montażu oraz dokumentacją powykonawczą.

Do umowy sporządzono dwa aneksy: nr (...) z dnia 30 października 2018 r., którym zmieniono termin zakończenia robót na 3-4 tygodnie od momentu udostępnienia frontu robót, tj. wykonania wszystkich robót żelbetowych pod montaż konstrukcji stalowej i dostarczenia operatów z poziomu podwalin, poziomu belek żelbetowych itp. oraz nr 2 z 7 lutego 2019 r., którym zmieniono nazwę generalnego wykonawcy na E. (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jak również, w związku z wystąpieniem robót dodatkowych i zmianą ogólnej masy stali o 514,94 kg, ustalono ogólna wartość tych robót na 80.157,51 zł netto, zatem należne wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy ustalono na 908.767,51 zł netto.

W dniu 30 października 2018 r. strona powodowa wystawiła dla (...) sp. z o.o. fakturę VAT nr (...) na kwotę 555.300 zł za wykonanie konstrukcji stalowej dachu (...) zgodnie z umową nr (...).

W dniu 23 kwietnia 2019 r. pomiędzy W.sp. z o.o. jako zamawiającym a (...) sp. z o.o. sp.k. jako wykonawcą została zawarta umowa o roboty budowlane, w której strona powodowa oświadczyła, że zawarła z E. (...) umowę dotyczącą robót budowlanych na terenie obiektu (...) oraz, że nie otrzymała od kontrahenta części wynagrodzenia należnego za roboty wykonane na podstawie przedmiotowej umowy. Zgodnie z oświadczeniem zamawiającego nie posiadał

on wiedzy o zawarciu tej umowy, nie został mu przedstawiony szczegółowy przedmiot robót budowlanych przed przystąpieniem wykonawcy do wykonywania tych robót oraz nie zaakceptował wykonawcy jako podwykonawcy E. (...). Jednocześnie potwierdził, że poinformował wykonawcę, iż nie ponosi żadnej odpowiedzialności wobec niego. Wykonawca nie zgodził się z powyższymi oświadczeniami. Zamawiający potwierdził, że z dniem 1 kwietnia 2019 r. odstąpił od umowy z E. (...) z powodu okoliczności, za jakie odpowiedzialność ponosi ten podmiot. Z uwagi na to, że wykonawca nie wykonał części robót objętych umową strony postanowiły doprowadzić do zakończenia robót, a to do wykonania konstrukcji stalowej obiektu pod nazwą: budowa II etapu Centrum Handlowo-Usługowego (...) zgodnie z projektem wykonawczym, w tym w szczególności do wykonania, dostawy i montażu konstrukcji stalowej dachu na obiekcie. Jako dzień rozpoczęcia prac ustalono 6 maja 2019 r., dzień zakończenia 31 maja 2019 r. pod warunkiem udostępnienia frontu robót przez zamawiającego. Prace miały zostać podzielone na dwa etapy; pierwszy obejmujący wykonanie: attyki dach hala sprzedaży, attyki dach hala (...), poza attyką oś 98 - w terminie do 10 maja, wypełnienie ścian konstrukcja (poza elementami w osiach 98) do 17 maja 2019 r.; drugi obejmujący: wypełnienie ścian konstrukcja w osiach 98 w terminie do 24 maja 2019 r. i attyka hala (...) oś 98 oraz zadaszenie nad wejściem do hali (...) w terminie do 31 maja 2019 r. Strony nie przewidziały i nie dopuściły przedłużania okresu wykonania robót, ani daty zakończenia robót, poza wypadkami wystąpienia siły wyższej. Za prawidłowe wykonanie wszystkich czynności objętych umową strony ustaliły wynagrodzenie w kwocie 186 467,51 zł netto. Kwota 140 000 zł pomniejszona o 5% z tytułu kwoty zatrzymania miała zostać wypłacona wykonawcy po prawidłowej dostawie konstrukcji stalowej dachu na plac budowy, przy czym nie wcześniej niż w ciągu 30 dni od dnia otrzymania od wykonawcy faktury VAT; kwota 46 467,51 zł pomniejszona o 5% z tytułu kwoty zatrzymania miała zostać zapłacona po prawidłowym wykonaniu przez wykonawcę wszystkich robót (w tym w szczególności po zamontowaniu konstrukcji stalowej dachu na obiekcie), potwierdzonym odbiorem końcowym robót oraz po dostarczeniu przez wykonawcę dziennika montażu oraz dokumentacji powykonawczej dotyczącej robót nie wcześniej niż w ciągu 30 dni od dnia otrzymania od wykonawcy faktury VAT.

Strona powodowa była jedynym wykonawcą robót stalowych w związku z realizacją inwestycji Pasaż (...). Poprzedni wykonawca został zwolniony ponieważ nie wywiązywał się z warunków umowy. Prace zostały wykonane zgodnie z projektem, konstrukcja dostarczona na budowę, różnica w wadze zużytej do wykonania konstrukcji stali (514,94 kg) została ustalona w drodze spisu z natury i uwzględniona w treści aneksu nr (...) do umowy z dnia 3 sierpnia 2018 r. Cała wymagana dokumentacja w tym dziennik budowy została dostarczona w sposób prawidłowy, pozwana spółka W. nie zgłaszała w zakresie wadliwości wykonanych prac żadnych roszczeń. Podczas realizacji umowy z E. (...) cyklicznie odbywały się narady koordynacyjne na budowie z udziałem przedstawiciela W. J. S. oraz inspektora nadzoru, w trakcie których omawiano bieżące problemy związane z przebiegiem realizacji inwestycji oraz ustalano dalszy tryb postępowania.

W dniu 28 maja 2019 r., Prezes Zarządu E. (...), skierował do strony powodowej wiadomość e-mail, w której zadeklarował rozliczenie faktury nr (...) na kwotę 555 300 zł w miesiącu czerwcu oraz jednocześnie oświadczył, że do dnia 4 czerwca 2019 r. ma nastąpić rozliczenie budowy oraz ogólne porozumienie stron. Pismem z dnia 30 maja 2019 r. strona powodowa wyraziła zgodę na prolongatę płatności do dnia 30 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy przytoczył treść art. 647 k.c., art. 647¹ § 1, 2 i 6 k.c. oraz art. 647¹ § 2 i 3 k.c. oraz wskazał, że z przepisu art. 647¹ § 2 k.c. wynika, że przedmiotowe zgody na udział podwykonawcy w realizacji inwestycji mogą być wyrażone wprost oświadczeniem lub w sposób dorozumiany poprzez zachowanie, które ujawnia wolę w sposób dostateczny (wówczas mamy do czynienia z tzw. zgodą czynną wprost lub dorozumianą). Do udzielenia zgody może też dojść przez powstrzymanie się od wyrażenia sprzeciwu lub zastrzeżeń w oznaczonym czasie 14 dni od przedstawienia umowy podwykonawczej lub jej projektu (wówczas mamy do czynienia z tzw. zgodą bierną, milczącą). Jeżeli inwestor lub generalny wykonawca, wyrażają zgodę czynnie na udział podwykonawcy w budowie, to nie jest wymagane, aby przedkładana była im umowa czy projekt umowy z podwykonawcą. O tej umowie mogą dowiedzieć się z każdego źródła. Z samego czynnego wyrażania zgody wynika, że orientują się dostatecznie w umowie podwykonawczej (a więc co do osoby podwykonawcy, zakresu robót, wynagrodzenia) i mają możliwość zapoznania się z nią. Czynne wyrażenie zgody, jak na to wskazano, może przybrać postać zachowania ujawniającego wolę w sposób dostateczny. Ugruntowane

jest w tej kwestii rozumienie, że z pozycji inwestora lub generalnego wykonawcy przejawem tej woli jest tolerowanie przy danych pracach określonego podwykonawcy na budowie, odbieranie od niego robót, uzgadnianie sposobu wykonywania robót, konsultacje, narady z podwykonawcą co do jego robót, badanie, czy podwykonawca otrzymał zapłatę za swój zakres robót i inne zachowania poświadczające godzenie się na udział określonego podwykonawcy w realizacji określonych robót. Taką też wykładnię przepisów, którą Sąd Okręgowy podziela, wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 VIII 2015 r., sygn. akt II CSK 551/14.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa prawidłowo wykazała przesłanki odpowiedzialności solidarnej obu pozwanych. Przedmiotem umowy strony powodowej ze spółką E. (...) było wykonanie, dostawa i montaż konstrukcji stalowej dachu. Część tej umowy, tj. wykonanie i dostawa konstrukcji stalowej dachu został wykonana; montaż konstrukcji został wykonany na podstawie umowy zawartej ze spółką W..

Choć w istocie należałoby uznać, że pierwsza z umów – wykonanie i dostawa konstrukcji stanowiła w istocie umowę o dzieło, a druga dopiero była umową o roboty budowlane, obie były umowami o podwykonawstwo objęte reżimem umowy o roboty budowlane, a zatem korzystają z ochrony przewidzianej w art. 647¹ k.c.

Nie ma znaczenia, że strona powodowa część zobowiązania wykonała w stosunku do jednego z pozwanych, a końcową w stosunku do drugiego. Istotny dla ustalenia odpowiedzialności inwestora jest bowiem całościowo ujmowany przedmiot budowy oraz fakt, iż skorzystał on z rezultatu prac strony powodowej w postaci otrzymania do użytku obiektu, który był przedmiotem obu zawartych przez stronę powodową umów.

Sąd Okręgowy nie dał wiary twierdzeniom strony pozwanej W., że nie wiedziała ona o fakcie zawarcia przez E. (...) umowy o podwykonawstwo ze stroną powodową. Zarówno zeznania świadka - przedstawiciela strony pozwanej J. S. i przedstawiciela komplementariusza strony powodowej J. K., jak i treść dołączonych do akt notatek ze spotkań koordynacyjnych na budowie odbywających się z udziałem przedstawiciela inwestora potwierdzają, że wiedzę taką posiadała i nie zgłaszała w związku z tym żadnych zastrzeżeń.

Dochodzone w niniejszym postępowaniu dla strony powodowej wynagrodzenie – 555.300 zł, zgodnie z zapisem § 7 pkt 1 umowy z dnia 3 sierpnia 2018 r. miało zostać wypłacone stronie powodowej po dostarczeniu konstrukcji na plac budowy, co miało miejsce. Co więcej, strona pozwana E. (...), nigdy nie kwestionowała zasadności tego roszczenia, a nawet - co wynika z korespondencji pomiędzy stronami - uznała to zobowiązanie, deklarując spłatę do końca czerwca 2019 r. a więc już po zawarciu przez stronę powodową umowy ze spółką W..

Podobnie spółka W., do momentu wszczęcia postępowania sądowego nie kwestionowała faktu wykonania konstrukcji stalowej dachu przez stronę powodową. W ocenie Sądu Okręgowego należało zatem uznać, że doszło do milczącego zaakceptowania kosztów oraz ilości zużytych materiałów. Gdyby spółka W. miała jakiegokolwiek wątpliwości należałoby oczekiwać od niej, jako profesjonalnego przedsiębiorcy, aby zażądała od wykonawcy szczegółowego wyliczenia kosztów, co nie miało miejsca. Zostały spełnione również pozostałe warunki dla wypłaty wynagrodzenia, tj. dostarczenie dokumentacji powykonawczej, jak również dziennika budowy. Dlatego też powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie o czym orzeczono w punkcie I wyroku, zastrzegając solidarną odpowiedzialność inwestora z E. (...)sp. z o.o., co do której został wydany prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W pkt II wyroku Sąd Okręgowy oddalił powództwo w dalszej części, a to w zakresie odsetek liczonych od dnia 24 kwietnia 2019 r., mając na uwadze, że strona pozwana nie dokonała skutecznego wezwania strony pozwanej do zapłaty, stosownie do przepisu art. 455 k.c. Z tego powodu Sąd Okręgowy zasądził w punkcie I wyroku odsetki od dnia 6 listopada 2019 r., uznając, że skuteczne wezwanie do zapłaty nastąpiło wraz z doręczeniem odpisu pozwu.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana (...) sp. z o.o. zaskarżając go w zakresie pkt I i III i wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu w obu instancjach.

Strona pozwana zarzuciła:

1. przepisu prawa materialnego, tj. art. 647¹ k.c. polegające na zastosowaniu przez Sąd nieobowiązującego przepisu prawa - art. 647¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 czerwca 2017 roku, gdy niniejsza sprawa dotyczyła umowy o roboty budowlane zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym 1 dnia 3 sierpnia 2018 roku, a w konsekwencji w niniejszej sprawie Sąd powinien oprzeć się na art. 647¹ k.c. w jego brzmieniu po zmianie wprowadzonej od dnia 1 czerwca 2017 roku, a która to zmiana znacząco zmodyfikowała przesłanki odpowiedzialności solidarnej inwestora;

2. przepisu prawa materialnego, tj. art. 647¹ k.c. polegające na jego błędnym zastosowaniu przez Sąd poprzez uznanie, iż w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do odpowiedzialności solidarnej pozwanego 2 jako inwestora, gdy tymczasem odpowiedzialność solidarna pozwanego 2 nie powstała z tego względu, że powód w ramach umowy o wykonanie, dostawę i montaż konstrukcji stalowej dachu zawartej z pozwanym 1 jedynie wytworzył i dostarczył konstrukcję stalową dachu, ale jej nie zamontował w obiekcie realizowanym dla pozwanego 2 jako inwestora; w związku z tym, iż powód w ramach umowy z pozwanym 1 nie zrealizował części obiektu pozwanego 2 i odpowiedzialność solidarna pozwanego 2 za zapłatę wynagrodzenia powoda nie powstała;

3. przepisu prawa materialnego, tj. art. 6 k.c. polegające na przyjęciu,

- iż powód udowodnił w niniejszej sprawie, iż należy mu się kwota 555 300 zł tytułem wynagrodzenia za wytworzenie i dostawę konstrukcji stalowej dachu, gdy tymczasem powód w umowie z pozwanym 1 ustalili wynagrodzenie szacunkowe powoda w oparciu o ilość kilogramów stali użytej do wykonania konstrukcji, a powód w toku niniejszej sprawy nie przedstawił żadnego dowodu na to, ile faktycznie stali zużył do wykonania konstrukcji;

- iż powód udowodnił w niniejszej sprawie, iż spełnił warunki uzasadniające zapłatę jego wynagrodzenia, w tym aby dostarczył protokół odbioru konstrukcji, skoro nie ma takiego dowodu w sprawie;

4. przepisu prawa materialnego, tj. art. 371 k.c. polegające na jego niezastosowaniu przez Sąd i obciążenie pozwanego 2 uznaniem roszczenia przez pozwanego 1;

5. przepisu prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 §1 k.p.c. polegające na wybiórczym rozważaniu materiału dowodowego, tj. z pominięciem dowodów przeciwnych do przyjętej w niniejszej sprawie bezpodstawnej koncepcji Sądu; Sąd bowiem uznał, iż pozwany 2 do momentu wszczęcia postępowania sądowego nie kwestionował faktu wykonania konstrukcji stalowej dachu, a zatem milcząco zaakceptował koszty i ilość użytych materiałów, gdy tymczasem z §1 umowy zawartej bezpośrednio już pomiędzy powodem, a pozwanym z dnia 23 kwietnia 2019 roku której przedmiotem był montaż konstrukcji stalowej dachu jednoznacznie pozwany 2 wskazywał, iż przedmiot umowy i zakres prac wykonywanych przez powoda w ramach umowy z pozwanym 1 nie jest mu znany, a zatem jak pozwany 2 mógł milcząco akceptować warunki umowy pozwanego 1 z powodem, skoro tych warunków nie znał;

6. przepisu prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy w zakresie kosztów postępowania, tj. art. 327¹ k.p.c. polegające na braku podania podstawy prawnej zasądzenia kwoty 14 400 zł tytułem wynagrodzenia fachowego pełnomocnika oraz wyjaśnienia w jaki sposób to wynagrodzenie zostało określone oraz w jaki sposób określono kwotę 28 040 zł jako zwrot kosztów postępowania, gdy opłata sądowa od pozwu wynosiła 27 765 zł, a opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, co łącznie daje 27 765 zł, a nie kwotę 28 040 zł.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie i prowadzić musiała do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa.

Bezzasadne są podniesione w apelacji zarzuty odnoszące się do dokonania przez Sąd Okręgowy błędnych ustaleń na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bądź błędnej jego oceny. Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe prawidłowo, dokonując wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, prawidłowo też dokonał jego oceny, szczegółowo odnosząc się do każdego dowodu - zgodnie z regułą wyrażoną w art. 233 § 1 k.p.c., a jedynie poczynił zbędne ustalenia w zakresie wiedzy strony pozwanej W. sp. z o.o. o warunkach umowy zawartej przez stronę powodową z pozwanym E. (...) sp. z o.o. i co do akceptacji strony powodowej jako podwykonawcy. Otóż wszelkie ustalenia w tym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a to wobec zawarcia umowy w dniu 3 sierpnia 2018 r. tj. już po nowelizacji art. 647⁽¹⁾ k.c., o czym poniżej. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny aprobuje ustalenia faktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne czyniąc podstawą orzeczenia w sprawie. Wobec powyższego brak konieczności ich ponownego, szczegółowego przytaczania.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że art. 647⁽¹⁾ k.c. został z dniem 1 czerwca 2017 roku znówelizowany ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 roku o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz.U. 2017.993) i w brzmieniu nadanym tą ustawą znajduje zastosowanie do umowy zawartej między (...) sp. z o.o. sp.k. a E. (...) sp. z o.o. w dniu 3 sierpnia 2018 roku.

Po myśli art. 647¹ § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 czerwca 2017 roku inwestor odpowiada solidarnie z wykonawcą (generalnym wykonawcą) za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy z tytułu wykonanych przez niego robót budowlanych, których szczegółowy przedmiot został zgłoszony inwestorowi przez wykonawcę lub podwykonawcę przed przystąpieniem do wykonywania tych robót, chyba że w ciągu trzydziestu dni od dnia doręczenia inwestorowi zgłoszenia inwestor złożył podwykonawcy i wykonawcy sprzeciw wobec wykonywania tych robót przez podwykonawcę. Zgodnie zaś z § 4 tego przepisu zgłoszenie oraz sprzeciw, o których mowa w § 1, wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

W przedmiotowej sprawie bezspornie nie dokonano zgłoszenia na piśmie, a wszelkie rozważania dotyczące dorozumianej zgody inwestora są bezprzedmiotowe skoro do umów zawartych po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 roku stosuje się art. 647⁽¹⁾ § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 czerwca 2017 roku i brak jest podstaw do przyjęcia solidarnej z wykonawcą odpowiedzialności inwestora (W. spółki z o.o.).

Wobec bezzasadności roszczenia co do zasady zbędnym stało się odnoszenie do zarzutów niewykazania roszczenia co do wysokości oraz co do znaczenia uznania roszczenia przez pozwanego E. (...) sp. z o.o. Dla porządku jednakże wskazać należy, że zasługują na uwzględnienie zarzuty apelacji, że powód w ramach umowy o wykonanie, dostawę i montaż konstrukcji stalowej dachu zawartej z pozwanym 1 jedynie wytworzył i dostarczył konstrukcję stalową dachu, ale ostatecznie jej nie zamontował w obiekcie realizowanym dla pozwanego 2 jako inwestora co oznacza, że nie doszło do wykonania robót budowlanych w tym zakresie, a jedynie do dostawy gotowych elementów na plac budowy. Sprawia to, że art. 647⁽¹⁾ § 1 k.c. nie znajduje w tej sytuacji zastosowania także i z tej przyczyny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do przyjęcia aby strona pozwana W. spółki z o.o. zaakceptować miała koszt dostarczonych konstrukcji, o czym jednoznacznie świadczy treść zawartej przez strony umowy w dniu 23 kwietnia 2019 r. Ze względu na treść art. 647⁽¹⁾ k.c. w dacie zawarcia umowy między (...) sp. z o.o. sp.k. a E. (...) sp. z o.o., tj. w dniu 3 sierpnia 2018 roku, ewentualne ich uznanie wyrażone wobec E. (...) sp. z o.o. nie może odnieść skutku wobec strony powodowej. Roszczenia z tego tytułu mogą być zatem skutecznie podnoszone i kierowane przez powoda jedynie w stosunku do E. (...).

W konsekwencji uznania roszczenia powódki za nieuzasadnione zaskarżony wyrok podlegał zmianie także w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. O kosztach tych orzekł Sąd na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.

Na koszty procesu po stronie pozwanej złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem ustalone na podstawie § 2 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłata od udzielonemu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Zarzut naruszenia art. 327¹ § 1 k.p.c. dotyczył jedynie fragmentu uzasadnienia dotyczącego kosztów postępowania, a wobec zmiany kierunku rozstrzygnięcia i orzeczenia przez Sąd Apelacyjny od kosztach postępowania przed Sądem I instancji nie ma potrzeby szczegółowego odnoszenia się do sposobu wyliczenia tych kosztów przez Sąd Okręgowy.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, na zasadzie art. 386 §1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. ich wysokości ustalając na podstawie § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie na kwotę 8100 zł.

SSA Andrzej Żelazowski